

บทเพลงของสถาบัน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์

คำร้อง สมศักดิ์ เทพานนท์

ทำนอง - เรียบเรียง เสถียร ปานดง

ผลงาน วงดนตรี สังคีตสัมพันธ์

วิทยาลัยเหล่าพยาบาลสถานประสิทธิ์
อุตรดิตถ์นี้ เมืองเด่นงาน การศึกษา
เรานี้เล่าเรียน เพียรขยัน กาลนานมา
สถาบันล้ำค่า เป็นแหล่งวิชา เหล่าพยาบาล
ให้ความเมตตา และกรุณาประชาทั่วไป
ยามเขาได้ทุกข์ภัย ยามเขาเจ็บหรือไข้ รักษาให้ทุกคน
พยาบาลต่างพลี พร้อมกายใจ
จะลำบาก ยากเพียงไหน ก็อดทน
พยาบาลให้ความสุข ประชาชน
หวังให้ทุกคน พ้นจากโรคภัยให้เป็นสุขใจ
วพ. เราชาวอุตรดิตถ์
แหล่งประสิทธิ์ วิชาเกริกไกร
เราเทิดทูนบูชากัน สถาบันอันยิ่งใหญ่
เทิดเกียรติพยาบาลเอาไว้ เกรียงไกรยืนนาน

ราตรีแห่งความชื่นบาน

คำร้อง สุนทรภรณ์

พากเพียรเสียเหนื่อยใจ
เสร็จศึกษาวิชา
มาสำราญร่วมกันให้สุขใจ
จำตรึงจิต อุดรดิษฐ์
สรรค์สร้างและกล่อมเกล้า
เมื่อยามแรมไกล ในหัวใจ
ด้วยเคยศึกษา
ภาคภูมิสิ้นหทัย
ช่วยเปลื้องทุกข์สังคม
อุทิศตนช่วยชน
เพราะสัมพันธ์วิญญา
ตรึงตาชนทั่วไป
ถ้าพยาบาลปณิธานมีตั้งว่า

ทำนอง สุนทรภรณ์

สมฤทัยที่รอมมา
ผองเราเรียงรำพันใด
แล้วค่อยแยกไป รับงานใหญ่ข้างหน้า
ถิ่นเคยเนา
ผองเราให้งามสูงค่า
มิแรมรา
ศรัทธามานานครั้น
เพราะตั้งใจใฝ่อารมณ์
ใช้เมตตาห่มชีวิต
ทั่วหน้ากัน มิได้เด็ดฉันท
อันบานชื่นก็คือขวัญชื่น ฉ่ำชูใจ
ตรึงใจชื่นในคุณค่า
ที่เราใฝ่หาศรัทธาเป็นนิรันดร์

มาร์ชนักเรียนพยาบาล

คำร้อง สุนทรภรณ์

อันความกรุณาปราณี
หลังมาเองเหมือนฝน อันชื่นใจ
ขอความน้อมเกล้าพระธีรราชเจ้า
ใช้คุณค่ากรุณาไว้อาภินันต์

อันพวกเราเหล่านักเรียนพยาบาล
เรียนวิชากรุณาช่วยปวงชน
แม้โรคร้ายจะแพร่พิษถึงปลิดชีพ
ยอมเหนื่อยยากตรากตรำใจสำราญ

ทำนอง สุนทรภรณ์

จะมีใครบังคับก็หาไม่
จากฟากฟ้าสุรารัยสู่แผ่นดิน
พระโปรดเกล้าประทานให้ใจถวิล
ตั้งวารินทร์จากฟากฟ้าสู่สากล
ปณิธานอนุกุลเพิ่มพูนผล
ผู้เจ็บไข้ได้พันทรมาน
จะยึดหลักดวงประทีปคือสงสาร
อุทิศงานเพื่อคนไข้ทั้งใจกาย

คำปฏิญาณตน

ข้าพเจ้า ขอปฏิญาณต่อพระรัตนตรัย และต่อที่ประชุมนี้ว่า ข้าพเจ้าจะใช้ความรู้ความสามารถ ซึ่งได้รับประสิทธิ์ประสาทจากสถาบันแห่งนี้ ไปประกอบอาชีพแต่ในทางที่เป็นคุณ เพื่อประโยชน์สุขของเพื่อนมนุษย์ทั้งปวง

ข้าพเจ้า จะดำเนินชีวิตอยู่ในหลักศีลธรรมอันดี ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความรู้ความสามารถ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบในการงานที่ได้รับมอบหมายให้ และจะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อเชิดชูวิทยฐานะของตนเอง และวิชาชีพให้เด่นชัดขึ้น

ข้าพเจ้า จะเป็นที่ไว้วางใจได้ ในเรื่องส่วนตัวและความลับของครอบครัว ของผู้ซึ่งอยู่ในความอารักขาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเสียสละ และบำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์ส่วนร่วมตลอดไป

.....

คำไหว้ครู

(นำ) ปาเจราจะรียา โหนติ คุณุตตรานุสาสกา

(รับพร้อม)

ข้าขอประณตน์อมสัการ

ผู้ก่อปรเกิดประโยชน์ศึกษา

อบรมจรียา

ข้าขอเคารพอภิวันท์

ด้วยใจนิยมนบูชา

อีกรวิริยะพา

ศึกษาสำเร็จทุกประการ

อยู่ในศีลธรรมอันดี

ประโยชน์ทวี

บูรพคณาจารย์

ทั้งท่านผู้ประสาทวิชา

แก่ข้าในกาลปัจจุบัน

ระลึกคุณอนันต์

ขอเดชกตเวทิตา

ปัญญาให้เกิดแตกฉาน

อายุยืนนาน

ให้ได้เป็นเกียรติ เป็นศรี

แก่ข้าและประเทศไทยเทอญ

(นำ) ปัญญาวุฑฒิ กเร เต เต ทินโนวาเท นมามิหัง

.....

คำกล่าวมอบตะเกียงในดิงเกล

วันนี้เป็นวันสำคัญวันหนึ่ง ในชีวิตของเธอทั้งหลายได้ตัดสินใจเริ่มต้นเดินทางใหม่และตกลงใจแล้ว ที่จะอุทิศชีวิตของตนเอง บำเพ็ญกรณียกิจ เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความทรมานจากโรคร้ายต่างๆ

ก่อนอื่นจะขอเล่าชีวประวัติโดยย่อของบุคคลสำคัญที่ก่อกำเนิดและวางรากฐานแห่งการพยาบาลในปัจจุบันนี้ขึ้น

บุคคลสำคัญในวงการพยาบาลนี้คือ มิสฟลอเรนซ์ในดิงเกล ท่านผู้นี้เป็นชาวอังกฤษอยู่ในตระกูลอันมั่งคั่งและได้รับการศึกษาดี เกิดที่เมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๒๐ หรือตรงกับ พ.ศ. ๒๓๖๓ (คิดเมื่อ ๑๗๕ ปีมาแล้ว) ในสมัยที่ท่านเป็นเด็กก็ประกอบไปด้วยความเมตตากรุณาและเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อส่วนรวมอยู่เสมอ และต้องการที่จะอุทิศชีวิตของท่านเพื่อการพยาบาล แต่บิดามารดาไม่เห็นชอบด้วย โดยถือว่าเป็นงานชั้นต่ำ เปรียบเสมือนคนรับใช้คนเจ็บไข้เท่านั้น แต่ด้วยจิตใจที่รักงานทางด้านนี้อย่างแรงกล้า ทำให้ท่านฟันฝ่าอุปสรรคมาจนสำเร็จ และในที่สุดบิดามารดาของท่านยินยอมให้เป็นการพยาบาลสมความมุ่งหมาย การศึกษาของท่านผู้นี้มิได้หยุดยั้งแต่เพียงให้ประชาชนเห็นว่าท่านเป็นคนรับใช้เท่านั้น ท่านยังได้ศึกษาหาทางให้การช่วยเหลือผู้ป่วย ให้ได้ความสะอาดสบายยิ่งขึ้นและถูกต้องตามหลักการแพทย์ โดยหลักการค้นคว้าเหล่านี้เอง การพยาบาลจึงเปลี่ยนสภาพมาเป็นวิชาชีพ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องศึกษาและฝึกปฏิบัติไปพร้อมกัน ท่านได้วางหลักวิชาวิชาการพยาบาลขึ้นไปในประเทศอังกฤษก่อน แล้วจึงขยายไปยังฝรั่งเศส ออสเตรีย อิตาลี เยอรมัน และต่อๆ ไปจนถึงประเทศไทย และท่านได้ถึงแก่กรรมเมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๐ หรือ พ.ศ. ๒๔๕๓ รวมอายุได้ ๙๐ ปี

มิสฟลอเรนซ์ในดิงเกล เคยได้รับฉายาจากผู้ป่วยว่าเป็นสตรีแห่งดวงประทีป การที่ได้รับฉายาเช่นนี้ ก็เพราะเมื่อสงครามไครเมีย ทุกคืนในเวลาก่อนที่ท่านจะนอน ต้องถือตะเกียงเดินไปเยี่ยมผู้ป่วย รวมทั้งปลอมประโลมด้วยถ้อยคำสุภาพอ่อนโยน ช่วยเหลือทุกคนที่ต้องการด้วยการกระทำอันนี้ จึงถือว่าตะเกียงที่มิสฟลอเรนซ์ในดิงเกลถืออยู่นั้น เป็นเครื่องหมายของดวงประทีปแห่งการพยาบาล ซึ่งหมายถึงแสงสว่างที่ขับความมืดมน และความทุกข์ทรมานจากโรคร้ายไข้เจ็บให้หายไป ทั้งยังเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความเมตตา กรุณา และขอให้ระลึกความหมายของตะเกียงที่จะมองให้ ณ บัดนี้ตลอดไป

“ตะเกียงดวงนี้เป็นสัญลักษณ์ของแสงสว่าง

ส่องให้เราได้เห็นได้รู้เท่าทันความจริงแห่งสิ่งทั้งปวง

เป็นแสงสว่างที่ปลุกให้เราตื่นขึ้นกระทำการใดๆ

ปลุกให้เราสำนึกในหน้าที่และภารกิจที่จะต้องปฏิบัติ

เป็นแสงสว่างที่โน้มจิตใจเราให้สงบ

และเอื้ออารีต่อเพื่อนมนุษย์ทั้งปวง

เป็นแสงสว่างที่สร้างปัญญาและการไฝ่หาความจริง

เราขอมอบตะเกียงดวงนี้แก่ท่าน”

คำปฏิญาณตนขอรับตะเกียง

ข้าพเจ้าขอรับตะเกียงดวงนี้
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของแสงสว่าง
ส่องให้เราได้เห็นได้รู้เท่าทันความจริงแห่งสิ่งทั้งปวง
เป็นแสงสว่างที่ปลุกให้ตื่นขึ้นกระทำการใดๆ
ปลุกให้เราสำนึกในหน้าที่และภารกิจที่จะต้องปฏิบัติ
เป็นแสงสว่างที่เฝ้ามองจิตใจให้สงบ
และเอื้ออารีต่อเพื่อนมนุษย์ทั้งปวง

ข้าพเจ้าขอสัญญาว่า

จะปฏิบัติตามปณิธานแห่งท่านทุกประการ
ด้วยการกล่าวสัจจะวาจานี้ ขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย
จงช่วยให้ชีวิตของข้าพเจ้า เป็นเสมือนแสงสว่าง
เช่นตะเกียงในตมเกลที่ส่องสว่างนี้ตลอดไป

.....